



ת"פ 2088/11/18 - מדינת ישראל- רשות האוכלוסין ע"י נגד שירן בן סימון, ליאור בן סימון

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע
ת"פ 2088-11-18 רשות האוכלוסין נ' בן סימון ואח'

בפני
בעניין: כבוד סגן הנשיא השופט צבי פרנקל
המאשימה: מדינת ישראל- רשות האוכלוסין ע"י ב"כ עוה"ד
נגד: דן טוניק וענבל סהראי
הנאשמים: 1. שירן בן סימון
2. ליאור בן סימון
ע"י ב"כ עוה"ד יהונתן רבינוביץ

גמר דין בעניינו של הנאשם 2 וגזר דין בעניינה של הנאשמת 1

1. המאשימה הגישה נגד הנאשמים כתב אישום שייחס להם העסקה של עובד זר שלא כדין ושלא על פי היתר, בניגוד להוראות סעיפים 2(א)(1), 2(א)(2) ו-1ג' לחוק עובדים זרים, תשנ"א-1991, ומבלי שהסדירו עבורו ביטוח רפואי, בניגוד להוראות סעיפים 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים.

בהכרעת הדין מיום 8.4.22, קבעתי שהנאשמים ביצעו את המעשים המיוחסים להם בכתב האישום. עם זאת, לאור מחדלי המאשימה ובשים לב לתפקידו של הנאשם, מר ליאור בן סימון, שוטר במשטרת ישראל, וההשלכה האפשרית - העתידית והנזק שעשוי להיגרם בשל הרשעה, הוריתי ביום 14.4.22 על מינוי קצין מבחן שימסור תסקיר מבחן, בעניינם של הנאשמים, שיתייחס גם לעניין ההרשעה וגם לעניין העונש.

2. ביום 23.6.22 הוגשו תסקירי המבחן בעניין הנאשמים. ביום 29.6.22 הוגשה השלמה לתסקיר. שירות המבחן המליץ להטיל צווי של"ץ בהיקף של 120 שעות, אותם יבצעו במסגרות שונות. לגבי הנאשם הומלץ על מסגרת "מתנ"ס ליפקין שחק" ביבנה בתפקיד עזרה לאב הבית ולגבי הנאשמת הומלץ על מסגרת "בית הנוער קדימה" ביבנה, בתפקיד עזרה בשיעורי בית לחניכים ופעילות בית הנוער. כמו כן המליץ שירות המבחן לבטל הרשעת הנאשמים.

3. ביום 17.7.22 טענו הצדדים לעונש.



לטענת המאשימה, על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העבירות שביצעו הנאשמים פגעו בערכים המוגנים של פגיעה במדיניות התעסוקה וההגירה של ישראל ופגעו בזכויות הסוציאליות המינימאליות שהוקנו לעובדים זרים. ב"כ המאשימה ביקש לראות בעבירות שביצעו אירוע אחד שבגינו יש לקבוע מתחם ענישה אחד, כאשר מתחם הענישה יתייחס לכלל העבירות והמעשים. עוד טען ב"כ המאשימה כי לא היה חיסכון בזמן שיפוטי, כאשר הנאשמים כפרו בעבירות וניהלו את כל ההליך. לנאשמים אין עבר פלילי. הפסיקה ראתה בעבירות שעשו אלה כמכת מדינה שחייבת ענישה כלכלית מרתיעה. בנסיבות אלה, הציעה המאשימה מתחם ענישה שבין ₪ 23,000 ל₪ 60,000, לכל אחד מהנאשמים, בשים לב לכך שכל אחד נושא באחריותו ובעונשו. המאשימה ביקשה לגזור על כל אחד מהנאשמים קנס בסך של ₪ 28,000 ולחייב כל אחד מהם להימנע מביצוע עבירה דומה משך שלוש שנים מיום גזר הדין שאם לא כן, יושת עליהם הקנס המקסימלי.

אשר לבקשת הנאשמים להימנע מהרשעתם - המאשימה טענה כי על פי הפסיקה יש להראות שההרשעה תפגע בשיקום וכי מדובר על נזק קונקרטי בלתי מידתי. לטענת המאשימה, אין כל טענה שהנאשם יפוטל אם יורשע ועל פי הפסיקה הימנעות מהרשעה אמורה להיות מופעלת רק במקרים חריגים. כמו כן יש אינטרס ציבורי להרשעה ומדובר בעבירה כלכלית, המחייבת ענישה כלכלית. אשר לנאשמת ומאחר שלא נטען לנזק, הרי שאין די במחדלי חקירה כדי להצדיק ביטול הרשעה.

4. **לטענת הנאשמים,** יש לקחת בחשבון את מחדלי החקירה ופגמים נוספים, כפי שנקבעו בהכרעת הדין ובגינו יש לאפשר ענישה ללא הרשעה. שירות המבחן פגש בנאשמים ועמד על נסיבותיהם האישיות וכן סקר את פוטנציאל הנזק של הרשעתם. אשר לנאשם, מדובר בשוטר המשרת במשטרת ישראל במשך כ-25 שנה בשלל תפקידים. אב לשלושה ילדים קטינים. קיבל אחריות מלאה לביצוע העבירות וביטא נכונות לבצע של"ץ ונמצא מתאים לבצען. הנאשם הציג בפני שירות המבחן מסמכים המלמדים על הפוטנציאל הממשי והמידי של הפגיעה בעבודתו במשטרת ישראל, אם יורשע, שכן במשטרת ישראל ממתנים להכרעת בית הדין בהליך זה כדי לבחון אפשרות העלאתו בדרגה לדרגת סגן ניצב, וכן שיבוץ לתפקיד פיקודי בכיר התואם הדרגה האמורה. שירות המבחן המליץ על צו של"ץ בהיקף משמעותי וביטול ההרשעה בנימוק של פגיעה קונקרטית בעבודה. על כן עתרו הנאשמים להעדר הרשעתם משני טעמים: הראשון, פגיעה בעבודה והטעמים השני הרלבנטי גם לנאשמת, בשל מחדלי החקירה המשמעותיים שהתבצעו בעניינם.

אשר לנאשמת - הנשואה לנאשם ולהם שלושה ילדים קטינים. עובדת 17 שנה בתפקידים שונים בחברת פארם וכיום היא מנהלת אזור. שירות המבחן קבע שהיא נורמטיבית לחלוטין, נעדרת עבר פלילי ולקחה אחריות מלאה על הפסול שבהתנהלותה. גם לגביה הומלץ על של"ץ בהיקף משמעותי.

ב"כ הנאשמים הפנה לע"פ (ארצי) 11533-07-17 **עופר נמרודי - מדינת ישראל** (נבו 10.9.19), בו בשל התנהלות פסולה של המדינה באיסוף הראיות כמו בעניינו, לא הורשעו הנאשמים, כאשר במקרה שלפני, לטענתו, קיים גם נזק קונקרטי ביחס לנאשם.

עוד הפנו הנאשמים לת"פ (אזורי ת"א) 18615-09-12 **מדינת ישראל - גלעד שביט** (נבו 27.10.15), בו כב' השופטת אסנת רובוביץ-ברכש לא הרשיעה את הנאשם בשל הנזק שעלול להיגרם לו באפשרות להנפקת ויזה לארה"ב. מקרה זה מבסס את הגישה של בתי הדין לעבודה להיעתר לבקשה לאי הרשעה בשל נזק העלול



להיגרם לנאשם, כאשר מדובר בעבירות כמו שלנו. הנאשמים אמנם ניהלו הליך הוכחות אולם נתגלו קשיים משמעותיים בהתנהלות היחידה החוקרת ולכן אין לקבוע כי מדובר בהליך סרק.

עוד טען הסנגור המלומד, עו"ד רבינוביץ, שיש לדחות את טענת המדינה לפיה מדובר בעבירות שהן בגדר 'מכת מדינה', והפנה להצעת החוק בעניין איסור העסקת עובד זר, שממנה ניתן ללמוד כי תכלית החוק להתמודד עם מצב האבטלה החמור שהיה בישראל בשנת 1991 וניסיון ולצמצמו על ידי הפחתת מספר העובדים הזרים. בשנת 2018, בשנה שבה בוצעה העבירה, מצב האבטלה היה שונה ונמוך הרבה יותר. לאור כל האמור לעיל, ובשים לב לחומרת העבירות שבוצעו, ביקשו הנאשמים שלא להרשיעם, ולהטיל עונש העולה בקנה אחד עם המלצת שירות המבחן.

דין והכרעה

5. הכלל הוא שיש להרשיע מי שהובא לדין ונמצא אשם, (ע"פ 9262/03 פלוני נ' מדינת ישראל, נח(4) 869 (2004)). עם זאת, לבית המשפט הסמכות לתת צו מבחן או שירות לתועלת הציבור, תוך הימנעות מהרשעה, על פי הוראות סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 לפיו: **"הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, או לצוות כי הנאשם ייתן התחייבות להימנע מעבירה, כאמור בסעיף 72(ב) לחוק העונשין, בלא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור."**

כמו כן סעיף 71א(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1997 קובע: **"מצא בית המשפט שנאשם ביצע עבירה, רשאי הוא לתת צו שירות גם ללא הרשעה, בנוסף למבחן או בלעדיו, ומשעשה כן יהיה דינו של צו השירות, לענין סעיף 9 לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, כדין צו מבחן."**

6. הימנעות מהרשעה של נאשם שביצע את העבירה, מהווה חריג שיפעיל בית המשפט במשורה ובמקרים חריגים בלבד, בהן מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות זאת (ראו את החלטתה של השופטת אסנת רובוביץ-ברכש בת"פ (אזורי ת"א) 18615-09-12 מדינת ישראל - גלעד שביט (נבו) 27.10.15) וההפניות שבסעיף 10 בהחלטתה).

בע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קליין (נבו 4.9.07)) קבע בית המשפט העליון שנסיבות יוצאות דופן עשויות להיות נסיבות בהן: **"אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה (פרשת רומנו), היינו נסיבות בהן "עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם אינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה"**

שני תנאים מצטברים נקבעו בפסיקה להימנעות מהרשעה. האחד - כי ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. והשני - כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים באופן מהותי. על כן נקבע איזון עדין בין האינטרסים הציבוריים הרלוונטיים וביניהם הצורך בהרתעת הרבים, הוקעה חברתית ואכיפה שוויונית, לבין הנזק הצפוי להיגרם



לנאשם מעצם ההרשעה (פסק דינה של השופטת סגל דוידוב-מוטולה ע"פ (ארצי) 6291-05-10 א.
כפיר אחזקות בע"מ - מדינת ישראל-משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה (נב 31.12.11)).

בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, נב(3) 337 (1997), התווה בית המשפט העליון כללים מנחים, להימנעות מהרשעה, כשמדובר בהיבט השיקומי של הנאשם: האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם, חומרת העבירה והנסיבות בהן בוצעה, מעמד ותפקיד הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד של הנאשם ומידת הפגיעה של העבירה באחרים, הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות, האם ביצוע העבירה משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית, יחסו של הנאשם לעבירה, האם נטל אחריות, חרטה, מה המשמעות של ההרשעה על הדימוי העצמי של ההרשעה וכן השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם.

הנאשם מר ליאור בן סימון

7. **לאחר ששקלתי את מכלול הטענות ונסיבות התיק, הגעתי למסקנה כי מתקיימים התנאים הנדרשים להימנעות מהרשעת הנאשם.** מתסקיר המבחן עולה כי הנאשם בן 46, אב לשלושה ילדים, בוגר לימודי הנדסאי תעשייה וניהול, בעל תואר ראשון בקרימינולוגיה ובעל תואר שני בהיסטוריה. סיים שירות צבאי מלא וזה 25 שנה עובד במשטרת ישראל בשלל תפקידים, וכיום משובץ בתפקיד דובר מחוז. עוד עלה כי מדובר באדם מתפקד, שמשרת במערכת אכיפת החוק שנים רבות ומוערך במקום עבודתו. בתסקיר צוין שניכר שהנאשם מצטער על ביצוע העבירות ובפני הדגיש כי עתידו המקצועי יושפע באופן ישיר מתוצאת ההליך הנוכחי. הנאשם מקבל אחריות מלאה לביצוע העבירות הנדונות, מבטא נכונות לבצע של"ץ ונמצא מתאים לכך. הנאשם ביטא חשש מהרשעה שלתפיסתו תוסיף לפגוע בשמו ובדימוי העצמי שלו וגם מבחינת היחס של הסביבה כלפיו. כמו כן, הציג הנאשם מסמכים בפני שירות המבחן המעידים על פגיעה תעסוקתית, לאור שירותו במשטרת ישראל בתפקיד בכיר וכי כיום הוא מעוכב בדרגה בשל התיק הנוכחי המתנהל כנגדו.

על כן המליץ שירות המבחן להטיל עליו צו של"ץ, שיהווה ענישה חינוכית, בהיקף של 120 שעות, שיבוצעו "במתנ"ס ליפקין שחק" ביבנה בתפקיד עזרה לאב הבית. כמו כן המליץ שירות המבחן לבטל ההרשעה בעניינו.

8. עלול להיווצר פער בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של ההרשעה. במסקנתי להימנע מהרשעת הנאשם לקחתי בחשבון את העובדה כי מדובר באדם נורמטיבי עם התנהגות נורמטיבית בכל יתר התחומים בחייו; העובדה כי מדובר באיש חוק מוערך המשרת במשטרת ישראל כ-25 שנה בתפקידים שונים ובכירים ובשים לב לכך כי הרשעתו בהליך זה, עלולה לפגוע פגיעה ממשית בעתידו התעסוקתי, מבלי לגרוע מחשיבות העבירות לגביהן קבעתי שעשה; התרשמות שירות המבחן ממנו; העובדה כי מדובר בעבירה ראשונה ויחידה שביצע הנאשם והתרשמותי כי מדובר במעידה חד פעמית; הנאשם הביע חרטה ולוקח אחריות על מעשיו וכי אין המדובר בהעסקת עובדים במסגרת עסק פרטי. בדיון ביום 17.7.22 אמר הנאשם ש"הוא מבין את חומרת האירוע" וכי הוא "מצטער על הדברים. מרבית חיי הבוגרים אני לובש מדים, מגיל 16, 25 שנה במשטרה כפי שצוין כולם בתפקידי פיקוד..". עוד אמר כי הוא "מתנצל על האירוע החמור הזה שהוא לא בסל הערכים שלי...אני מבקש מבית הדין, כפי שהבין, משמעות של הרשעה עבורי הוא אכן קריטי" (דברי הנאשם בדיון מיום 17.7.22, עמ' 169-168, שורות



26-32 וכן בשורות 1-16 בהתאמה).

9. לקחתי בחשבון גם את הפגמים והמחדלים שנפלו בהתנהלות המדינה ובחקירתה (ראו הדין בע"פ 11533-07-17 **עופר נמרודי - מדינת ישראל** (נבו 10.9.19)). כפי שפירטתי בהכרעת הדין, נפל פגם בהתנהלות המאשימה והגוף החוקר, כאשר במועד השימוע הראשוני שנערך לעובד הזר לא נשאל העובד על אודות זהות מעסיקיו, לרבות הנאשמים. כמו כן, קיימת בעייתיות בעובדה שהמאשימה לא תיעדה את השיחה עם הגורם האלמוני "הלא מאומת", שעה שמידע כפי שנמסר כנגד הנאשם המשמש כאיש משטרה, הוא מידע פלילי לכאורה, היה צריך לתעד אותו. החשיבות לתיעוד השיחה עם המקור האלמוני וזהותו חשובה לאור חוסר הבהירות הקיים בתיק ולפיו במסגרת השאילתה שהעביר הכתב מר גיא פלג מיום 25.7.18 בה צוין שהעובד הזר הועסק אצל הנאשם, אולם במועד זה העובד הזר טרם נחקר. חוסר הבהירות מהותי זה, אמנם לא הצדיק את זיכוי הנאשמים, אולם יש בו בצירוף האמור לעיל והנזק שעלול להיגרם לנאשם בעקבות הרשעתו, כדי להביא לאי הרשעת הנאשם.

10. לאור כל האמור לעיל, אני קובע שהנאשם ביצע את העבירות כמפורט בהכרעת הדין מיום 8.4.22, אולם החלטתי להימנע מהרשעתו. עם זאת אני מוצא מקום לקבל את המלצת שירות המבחן ביחס להיקף השל"ץ שהומלץ לגבי הנאשם. אין בהיקף השעות להוות ענישה הולמת בנסיבות ענייניו, ועל כן אני מטיל על הנאשם שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות שיבוצעו "במתנ"ס ליפקין שחק" ביבנה בתפקיד עזרה לאב הבית. שירות המבחן יעדכן את בית הדין עם תחילת ביצוע השל"ץ ועם סיומו.

11. אינני מקבל את טענת המדינה לפיה הנאשם לא הוכיח שהוא יפוטרי אם יורשע ועל כן יש להרשיעו. הנאשם הצביע על נזק ממשי חמור מספיק, שיש בו כדי להצדיק (בצירוף יתר הנסיבות המפורטות לעיל), הימנעות מהרשעתו. אשר לטענות המדינה בנוגע לאפליה בין הנאשם לבין יתר הנאשמים שהורשעו במסגרת אותה פרשייה, מקובלת עלי טענת הנאשם לפיה יתר הנאשמים הורשעו במסגרת עסקת טיעון והנסיבות הן שונות. הנאשם הצביע על נזק ממשי ובצירוף מחדלי החקירה, ולאחר שערכתי האיזון המתאים מצאתי כי מדובר במקרה בו יש להימנע מההרשעה, נוסף על כך, החלטתי להרשיע את רעייתו גב' שירן בן סימון, נאשמת 1 כפי שאפרט להלן.

הנאשמת גב' שירן בן סימון

12. **לאחר ששקלתי את מכלול הטענות ונסיבות התיק, הגעתי למסקנה כי לא מתקיימים התנאים הנדרשים להימנעות מהרשעת הנאשמת.** אמנם גם בעניין הנאשמת המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתה ולהטיל עליה צו של"ץ בהיקף של 120 שעות, לאחר שסקר שירות המבחן את עברה, תפקודה, השכלתה והתנהלותה בתחומי החיים. עם זאת, לא מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניין הנאשמת (על האפשרות שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן ראו: רע"פ 4214/22 **עדן יצחק נ' מדינת ישראל** (אר"ש 07.07.2022)), שכן בשונה מהנאשם לא מצאתי נזק ממשי העשוי להיגרם לנאשמת מהרשעתה. על כן אני מרשיע את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.



אין בעובדה שאף ביחס לנאשמת נפלו פגמים ומחדלים בהתנהלות המדינה ובחקירתה, כדי להביא להימנעות מהרשעתה אולם יש בה כדי להתחשב בעונש שאטיל עליה.

13. תיקון מספר 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 שעניינו הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, מגדיר את השלבים שעל בית המשפט לקחת בחשבון טרם יגזור את עונשו של נאשם. הראשון, אם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים; השני, קביעת מתחם הענישה בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה; והשלישי - לגזור את העונש המתאים לנאשם במתחם שנקבע בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

14. הנאשמת הורשעה בשתי עבירות: העסקה של עובד זר שלא כדין וללא היתר במשך כשנה ומבלי שהסדירה עבורו ביטוח רפואי. שתי העבירות בוצעו במועד אחד והתגלו באותו המועד, ועל כן אני קבוע כי מדובר באירוע אחד שיהיה מוצדק לקבוע לגביו מתחם עונש אחד.

מתחם ענישה - יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם, מתוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה; מידת הפגיעה בערך זה; מדיניות הענישה הנהוגה; הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ומצבו הכלכלי של הנאשם. על פי תיקון 113 מתחם הענישה ייקבע על פי עיקרון ההלימות, כלומר יש לקבוע עונש כולל בגין העבירה שביצע הנאשם, תוך התייחסות לערך החברתי שנפגע מביצועה, למידת הפגיעה שנגרמה ולמדיניות הענישה, תוך לקיחה בחשבון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בית הדין הארצי התייחס לחומרת העבירה בה הורשעה הנאשמת, וקבע בעפ"א (ארצי) 47/08 **יאיר שערים 2000 בע"מ - מדינת ישראל** בסעיף 19 לפסק הדין מיום 26.10.09: **"בית דין זה כבר הביע את דעתו באשר לחומרת העבירה של העסקת עובד זר בניגוד לדין. בפס"ד נפתלי קבע הנשיא אדלר באשר לחומרת עבירה של העסקת עובד זר ללא היתר כדין, כי "מדובר בעבירה חמורה, במיוחד כאשר העסקת עובדים זרים ללא היתר הופכת להיות בעיה חברתית ומוסרית. העסקת עובדים זרים, ללא היתר וללא הפיקוח של החוק ומשרד העבודה והרווחה המבטיח להם תנאי עבודה הוגנים, פוגעת גם בתנאי עבודתם של עובדים מקומיים רבים הצריכים להתחרות בשוק העבודה עם "עבודה זולה". אנו מצווים מכוח עקרונות הדמוקרטיה של מדינת ישראל ומורשת ישראל להעניק יחס הוגן לזר. לפיכך, אין להטיל קנס סמלי או נמוך על המעסיק פועלים זרים ללא היתר מבלי שקיימים נימוקים מיוחדים..."** [עפ" 1001/01 מדינת ישראל - ניסים נפתלי (לא פורסם, 17.6.02)]." כלומר, מדובר בעבירה הפוגעת במדיניות הכלכלית של מדינת ישראל, בשוק העבודה המקומי ובעובדים ישראליים. מדובר בעבירה שנובעת ממניעים כלכליים ולפיכך יש לפסוק עונש מרתיע. עוד בהקשר זה נפסק כי **"בשל אופיין ותוצאותיהן של העבירות הכלכליות כפי שנקבעו בחוק עובדים זרים, יש להיזהר במתן משקל יתר לעברם הנקי ואורחות חייהם הנורמטיביים של מי שמואשם בהן, ומנגד, על מנת להבטיח את עקרון אחידות הענישה ואת שיקולי ההרתעה והגמול, יש ליתן משקל רב יותר לאופיין של העבירות, נסיבותיהן ותוצאותיהן"** (ראו: ת"פ 67485-05-18 מדינת ישראל- רשות האוכלוסין וההגירה - עמי תעשיות אלומיניום בע"מ (נבו 06.05.2019) (והפניות שם).

כאמור, המאשימה טענה למתחם שבין 23,000 ₪ לבין 60,000 ₪ וביקשה לגזור קנס בסך של 28,000 ₪



(לכל אחד מהנאשמים).

הקנס המנהלי הקבוע בחוק בגין עבירה של אי עריכת ביטוח רפואי הוא 5,000 ₪ והקנס המקסימלי עומד על סך של 116,800 ₪. בגין עבירת העסקת עובד זר ללא היתר הקנס המינימאלי עומד על 10,000 ₪ והקנס המקסימלי הקבוע בחוק עומד על סך של 58,400 ₪. לאור זאת, לעניין הרף התחתון אני קובע שיעמוד על סך 15,000 ₪ ולגבי הרף העליון יעמוד על סך של 60,000 ₪, זאת בשים לב לכך כי מדובר בהעסקה של עובד אחד, משך כשנה.

15. בגזירת דינה של הנאשמת לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשמת היא אם לשלושה ילדים קטינים, נורמטיבית, ללא עבר פלילי, וביצעה את שהעבירה לא לטובת עסק. לא התרשמתי שהנאשמת העסיקה את העובד הזר ללא אשרה כדי לחסוך בעלויות. כמו כן לקחתי בחשבון את התנהלות המדינה ומחדליה בניהול הליך החקירה. לאור זאת אני מטיל את הקנס ברף התחתון, גוזר על הנאשמת קנס כולל בשיעור של 18,000 ₪ בגין העסקה שלא כדין וללא היתר ובגין העסקה ללא ביטוח.

16. אני מאפשר לנאשמת לשלם את הקנס בסך של 18,000 ₪ ב-20 תשלומים שווים החל ביום 1.9.22 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן. הנאשמת תחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעה במשך שלוש שנים מהיום אחרת תחויב בקנס המקסימלי. הנאשמת תחתום על ההתחייבות עד ליום 1.9.22.

17. הנאשמת מופנית להוראות הכלליות הבאות:

א. אם מועד התשלום חל בשבת או ביום חג, עליה להקדים את התשלום כדי להימנע מקנסות ומריבית פיגורים.

ב. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבעתי.

ג. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ד. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.

18. זכות ערעור כדין.



19. המזכירות תשלח עותק מההחלטה לשירות המבחן.

20. לבקשת הצדדים בדיון ביום 17.7.22 ההחלטה וגזר הדין ישלחו לב"כ הצדדים באמצעות נט המשפט ובאמצעות הפקסימיליה.

ניתן היום, כ' תמוז תשפ"ב, 19 יולי 2022, בהעדר הצדדים.